

Početna Stranica > ... > Obiteljskopравни Predmeti I Nasljeđivanje > Imovinskopravna Pitanja U Braku I Registriranom Partnerstvu > Bračnoimovinski Režimi > Austria

Bračnoimovinski režimi



Sadržaj omogućio



European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Postoji li u državi članici zakonski uređen bračnoimovinski režim? Što je njime predviđeno?

Na temelju austrijskog prava zadani je režim bračne stečevine režim odvajanja imovine (*Gütertrennung*). Svaki bračni drug zadržava imovinu koju je stekao prije sklapanja braka i postaje jedini vlasnik imovine koju stekne tijekom trajanja braka (članci 1233. i 1237. austrijskog Građanskog zakonika, *Allgemeines Bürgerliches Gesetzbuch*). Isto tako, svaki je bračni drug jedini vjerovnik svojim dužnicima i jedini dužnik svojim vjerovnicima.

2 Na koji način bračni drugovi mogu urediti svoj bračnoimovinski režim? Koji su formalni zahtjevi u tom slučaju?

Bračni drugovi mogu putem bračnog ugovora (*Ehepakt*) odabrati imovinski režim različit od zadanog. Kako bi bračni ugovor bio valjan, potrebno je sastaviti javnobilježničku ispravu (članak 1. Zakona o javnobilježničkim ispravama, *Notariatsaktsgesetz*).

3 Postoje li ograničenja slobode uređenja bračnoimovinskog režima?

Bračni drugovi u načelu mogu sami odabrati režim bračne stečevine. Međutim, kad je riječ o nenarušenom braku, bračnim se ugovorom ne može, na primjer, predvidjeti potpuno uzajamno oslobođenje od plaćanja uzdržavanja.

4 Koji su pravni učinci razvoda, rastave ili poništaja braka na bračnu stečevinu?

Zakonsko „potpuno” odvajanje imovine primjenjuje se samo do proglašenja ništavnosti, razvoda ili poništaja braka, s obzirom na to da se od tog trenutka nadalje provodi podjela imovine u kojoj vlasnički status nije odlučujući kriterij. Prestanak braka temelji se na načelu podjele bračne stečevine. Dijele se bračna stečevina (imovina koju su upotrebljavala oba bračna druga, na primjer, obiteljski dom, osobni automobil ili kućanski predmeti) i bračna ušteđevina. Bračna ušteđevina uključuje svaku vrstu imovine koju su bračni drugovi stekli za vrijeme trajanja braka i koja je, ovisno o njezinoj prirodi, obično namijenjena unovčenju.

5 Koje su posljedice smrti jednog od bračnih drugova na bračnoimovinski režim?

Ako bračni drug koji živi u okviru zajednice imovine (*Gütergemeinschaft*) (rijetka u praksi) umre, zajednička se imovina dijeli. Neto imovina preostala nakon odbitka svih dugova raspodjeljuje se između nadživjelog bračnog druga i ostavine u skladu s dogovorenim omjerom. U uobičajenim slučajevima režima odvajanja imovine (*Gütertrennung*) zakonski udio koji dobiva nadživjeli bračni drug određuje se ovisno o drugim srođnicima

preminule osobe koji isto tako nasljeđuju imovinu. Nadživjeli bračni drug ima pravo na jednu trećinu ostavine ako je preminuli partner iza sebe ostavio nadživjelo dijete ili njegove potomke odnosno pravo na dvije trećine ostavine ako je preminuli partner iza sebe ostavio nadživjele roditelje. U ostalim slučajevima nadživjeli bračni drug ima pravo na cjelokupnu ostavinu. Bračni je drug jedan od obveznih nasljednika koji imaju pravo na nužni dio ostavine (*pflichtteilsberechtigzte Personen*). Nužni dio koji pripada bračnom drugu polovina je onoga što bi taj bračni drug dobio u skladu s redosljedom nasljeđivanja.

6 Koje je tijelo nadležno za odlučivanje u predmetu koji se odnosi na bračnoimovinski režim?

U skladu s člancima 81. i dalje Zakona o braku (*Ehegesetz*), nakon razvoda, poništaja ili proglašenja ništavnosti braka o imovini se odlučuje na temelju uzajamnog dogovora ili sudske odluke.

7 Koji su učinci bračnoimovinskog režima na pravne odnose između bračnog druga i treće osobe?

Bračni drug u načelu ne može dodijeliti određeno pravo niti nametnuti obveze trećoj strani bez suglasnosti drugog bračnog druga. Samo u okviru „prešutnog zastupanja utemeljenog na činjenicama“ (*Schlüsselgewalt*) bračni drug koji upravlja zajedničkim kućanstvom i koji nema primanja može drugog bračnog druga zastupati u pravnim poslovima u svakodnevnom životu koji se vrše za potrebe zajedničkog kućanstva i ne premašuju određenu razinu koja odgovara životnom standardu bračnih drugova. To se ne odnosi na slučajeve u kojima je jedan bračni drug trećoj strani izjavio da ne želi da ga njegov bračni drug zastupa. Ako treća strana na temelju okolnosti ne može utvrditi djeluje li bračni drug u svojstvu zastupnika, tada se smatra da su oba bračna druga solidarno odgovorna.

Režim zajednice imovine – kad ga bračni drugovi odaberu umjesto režima odvajanja imovine – samo stvara obvezu u odnosu između bračnih drugova u skladu s kojom jedan bračni drug ne smije raspolagati svojim dijelom zajedničke imovine bez suglasnosti drugog bračnog druga. Kad je riječ o imovini, stvarni učinak nastupa samo ako se u zemljišne knjige upiše zabrana prodaje i opterećivanja u skladu s člankom 364.c Građanskog zakonika ili ograničenje u skladu s člankom 1236. Građanskog zakonika u kojima se navodi da, ako se primjenjuje režim zajednice imovine, niti jedna strana ne smije jednostrano raspolagati svojom polovinom ili udjelom imovine.

8 Kratak opis postupka podjele bračne stečevine u državi članici, uključujući raspodjelu, distribuciju i likvidaciju.

Podjela imovine u slučaju razvoda, poništaja ili proglašenja ništavnosti braka u skladu s člancima 81. i dalje Zakona o braku ne ovisi o krivnji, iako se krivnja može uzeti u obzir pri razmatranju pravednosti. Imovina se dijeli na temelju uzajamnog dogovora stranaka ili sudske odluke za koju jedna od stranaka podnosi zahtjev. U protivnom se nastavlja primjenjivati režim odvajanja imovine, to jest, svaki bračni drug zadržava vlastitu imovinu. Zahtjev se mora podnijeti u roku od jedne godine od trenutka kada rješenje o razvodu braka počne proizvoditi pravne učinke. Dije se bračna stečevina i bračna ušteđevina. U skladu s člankom 82. Zakona o braku podjela imovine ne uključuje sljedeću imovinu: imovinu koju je bračni drug stekao prije sklapanja braka ili naslijedio, imovinu koju je bračnom drugu darovala treća strana, imovinu kojom se u osobne ili poslovne svrhe isključivo služio samo jedan bračni drug, imovinu koja pripada trgovačkom društvu ili dionice u trgovačkom društvu, osim ako je riječ samo o ulaganjima.

9 Koji je postupak registracije nepokretne imovine i koji su dokumenti ili informacije potrebni?

Zahtjev za upis prava vlasništva u zemljišne knjige mora se podnijeti okružnom sudu nadležnom za područje u kojem se nalazi nekretnina koja se treba upisati.

Zahtjev se mora podnijeti u pisanom obliku i mora sadržavati potpis podnositelja zahtjeva. Potpis se u načelu ne mora ovjeriti, osim ako zahtjev uključuje izjavu o upisu (*Aufsandungserklärung*).

Zahtjevu se mora priložiti javna ili privatna isprava u kojoj se navodi pravna osnova za stjecanje imovine (na primjer, kupoprodajni ugovor) i koja sadržava ovjerene potpise stranaka. Uz točne podatke o imovini, privatne isprave moraju sadržavati i izjavu o upisu.

Izjava o upisu izjava je o izričitom pristanku na upis (u zemljišne knjige) osobe čija su prava ograničena, opterećena, poništena ili prenesena na drugu osobu (u slučaju kupoprodajnog ugovora, prodavatelja). Izjavu o upisu mora ovjeriti sud ili javni bilježnik i moraju je potpisati ugovorne strane. Izjava o upisu može se podnijeti i kao dio zahtjeva za upis prava vlasništva u zemljišne knjige. U tom slučaju potpise na zahtjevu mora ovjeriti sud ili javni bilježnik.

U skladu s člankom 160. Saveznog poreznog zakonika (*Bundesabgabeordnung*) uz zahtjev se mora priložiti potvrda o izvršenju poreznih obveza. To je potvrda kojom porezno tijelo potvrđuje da ne postoje neplaćeni porezi koji bi onemogućavali upis u zemljišne knjige.

Zahtjev koji sastavlja odvjetnik ili javni bilježnik mora se podnijeti elektroničkim putem. U tom se slučaju popratne isprave moraju pohraniti u digitalnu arhivu isprava. Potvrda o izvršenju poreznih obveza koju izdaje porezno tijelo u tom se slučaju može zamijeniti izjavom o samoprocjeni koju sastavlja odvjetnik ili javni bilježnik.

■ Posljednji put ažurirano: 29/10/2024

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJN-a. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.